

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VIII

číslo 1

Leden – únor 2003

Foto archiv DCH Litoměřice

Tříkrálová sbírka – moderní tradice. Na první pohled to zní jako protimluv, ale vzhledem k jejímu mládí a zároveň renomé, které si za své tři ročníky získala, to je označení oprávněné. V Litoměřické diecézi letos 171 skupinek koledníků vybralo 835 tisíc korun.

ZÚČASTNĚTE SE:

7. 2. 2003 – Mladá Boleslav
Vikariátní setkání katechetů

11. 2. 2003 – Most
Vikariátní setkání katechetů

14. – 16. 2. 2003
Kurs animátorů

21. 2. – 23. 2. 2003 – Rumburk
Víkendovka pro mládež

1. 3. 2003 – Ústí nad Labem
Famí ples (i pro přespolní)

1. 3. 2003 – Praha
Hudební festival Táni

8. 3. 2003 – Litoměřice
Diecézní setkání katechetů

14. 3. – 16. 3. 2003 – Mělník
Víkendovka pro mládež

12. 4. 2003 – Litoměřice
Diecézní setkání mládeže

Tento seznam je jen orientační.
Více naleznete na stranách 12 a 13.

Dále v tomto čísle

Čísla k zamyšlení
strana 2

Výsledky Tříkrálové sbírky
strana 5

Povánoční ohlédnutí
strana 6 a 7

Horní Maxov a jeho sestry
strana 8 a 9

CD od tří Antonínů
strana 11

Čísla k zamyšlení

Společnost pro podporu rodiny nám zaslala spolu s přáním do nového roku následující dopis se statistikou, která skutečně nutí k zamyšlení

Rodinná politika jako ochrana zdrojů

Vánoční doba připomněla všem, jak důležitá je úloha rodiny a dítěte pro společnost. Do nového roku bychom si

dí (sociálních dávkách apod).

Jsmo přesvědčeni, že důležitý je naopak přístup „sociálně-ekologický“, tedy koncepce, která pohlíží na funkční rodiny jako na zdroj, který musí společnost respektovat a opatro-

Neochota mít děti je zapříčiněna většinou velkými nároky na rodiče a omezením luxusu v rodinách s více dětmi. Růst počtu malých rodin však nebezpečně podkopává budoucnost společnosti. Nesprávná forma podpory rodin přitom působí více škod než užítku.

přáli, aby se tato pravda promítla i do politického uvažování a aby si veřejní činitelé kladli nejen technické, ale i zásadní otázky, především otázku celkového uspořádání rodinné politiky, tedy její filosofie.

Opakovaně jsme upozorňovali, že napojování rodinné politiky na sociální koncepty zaměřuje tuto politiku jen na nefunkční a nedostatečné rodiny, které současně vytváří i z rodin fungujících: opatření podniknutá v dobré víře pro odstranění eventuální nerovnováhy v rodině se vždy zaměřují na „někoho z rodiny“ (dětí, matku), mívají kampaňovitý charakter a nezřídka spíše posilují závislost rodiny na vnějším prostře-

vat podobně jako například zásobárny pitné vody a nerostné bohatství. Stav „zásob“ v této oblasti není dobrý.

Čísla

Statistická divize OSN vydala v roce 2000 nejnovější populační prognózu světa: Její výsledky zařazují budoucí ČR jednoznačně mezi země s nejstarším obyvatelstvem na světě. V roce 2050 má podíl šedesátiletých a starších v ČR podle OSN činit přibližně 40 %. Prognóza OSN na rozdíl od projekce obyvatelstva ČSÚ vychází z extrapolace současného stavu, tedy mj. ze současné velmi nízké porodnosti v ČR, proto její

výsledky jsou ještě pesimističtější než nízká varianta projekce ČSÚ. Nicméně dokládají, že populační stárnutí je pro Českou republiku naléhavějším problémem než pro většinu ostatních zemí. Česká republika se již zařadila mezi nejstarší evropské země nízkým podílem dětské složky: k 31.12.2000 činil podíl dětí jen 16,2 %, starších osob nad 65 let 13,9 %, index stáří dosáhl hodnoty 85,5.

Průměrný věk obyvatel České republiky v roce 2030 podle všech variant projekce bude přibližně 46 let, polovina obyvatel bude starších 48 let. To jsou hodnoty, kterým se dosud nepřiblížila žádná země na světě. Dále se zmenší podíl dětí a velmi výrazně vzroste podíl obyvatelstva v nejstarších věkových skupinách.

I když statistické údaje o stavu populace o rodině samotné příliš mnoho nevypovídají, je to na druhé straně jen fungující rodina, podpořená a zabezpečená, která může nedobrá čísla obrátit.

Fakta

Je sice dobré, že vláda slibuje vytvoření Národního programu pro podporu rodin s dětmi a vypisuje granty na „rodinnou a populační politiku státu“, ale snahy českých pro-rodinných

iniciativ o součinnost zatím zůstávají bez odezvy. Dobrovolné iniciativy odvedly za poslední léta mnoho – i koncepční – práce a to, co se osvědčilo z jejich programů, by nebylo obtížné využít v širším měřítku.

Názor SPPR

Chceme-li vidět budoucnost našeho státu příznivější, než prozatím ukazují výše zmíněné prognózy, je třeba aplikovat pojem „udržitelného rozvoje“ nejen na přírodní, ale i na přirozené zdroje, k nimž patří kompletní a funkční rodiny s dětmi. Současný stav, kdy se politika zaměřuje spíše na řešení problémů jednotlivců cestou přímých zásahů, kdy v rodinných vazbách vidí často hlavně nebezpečí, zatěžuje rodiny jak ekonomicky, tak i morálně, protože zásahy, které mají sloužit záchraně krizových situací, mají negativní dopad i na rodiny funkční a soběstačné.

Michaela Freiová

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka

Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 483 382 365

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)

farnost.jbc@pvt.net.cz (přispívky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek

Sazba Jan Macek, © 2003 Corel Corp. a Jan Macek. Jazyková

úprava tohoto čísla: Věnceslava Fišerová. Tiskne: Jan Macek,

Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou. Náklad 1400 výtisků.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2003: 125 Kč + poštovné

Ročník VIII., číslo 1. Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Datum vydání: 31. 1. 2003. Uzávěrka příštího čísla: 6. 2. 2003

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4

prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v únoru

narozeniny

- 2. 2. Józef Szeliga – 37 let
- 4. 2. Vít Audy – 27 let
- 4. 2. Antonín Mikel – 87 let
- 4. 2. Stanislav Bečička – 77 let
- 6. 2. Jan Nepomuk Jiříšně, O.Cr. – 29 let
- 6. 2. Miloslav Radim Jáchym, OFM – 76 let
- 8. 2. Vladimír Novák – 33 roky
- 15. 2. Stanislav Weigel – 76 let
- 18. 2. Tomasz Dziedzic – 29 let
- 20. 2. Josef Rousek – 58 let
- 21. 2. Jan Pur, trvalý jáhen – 72 roky
- 24. 2. Marcin Saj, jáhen-čekatel kněžství – 27 let
- 28. 2. Josef Pavlas, SDB – 73 roky
- 28. 2. Leopold Jan Dvořáček, O.Melit. – 63 roky

výročí svěcení

- 7. 2. Ladislav Kubíček – 36 let

Vážení čtenáři,

Je mi líto, že toto číslo dostáváte opět do rukou pozdě. Je to způsobeno především zpožděním plateb mnohých z vás. Z minulosti víte, že se nyní tiskne jen tolik čísel, kolik je uskutečněných plateb. Avšak do začátku ledna nebyla zaplacená ani polovina předplatného, proto by většině z vás toto číslo nepřišlo.

Druhým důvodem je také tříkrálová sbírka, jejíž výsledky trvá zpracovat do druhé poloviny ledna.

Třetí důvod je asi nejsmutnější a jaksi předznamenává další vývoj tohoto časopisu: Po rozeslání předplatného se velká část předplatitelů odhlásila nebo farnosti snížily počet odebíraných kusů. To však velmi ohrozilo rozpočet na tento ročník, protože cena byla vypočítávána podle počtu předplatitelů registrovaných v říjnu. Za tohoto stavu tedy nemohu vydat letos jedenáct, ale maximálně deset čísel našeho časopisu.

Proto nejen o prázdninách, ale i nyní v zimě vychází toto číslo pro dva měsíce – leden i únor. Další číslo Zdislav tedy vyjde v březnu.

P. Michal Podzimek, šéfredaktor

Irská novoroční modlitba

*Nepřeji ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení,
protože vím, že se mu stejně nevyhneš.
Nepřeji ti, aby ti po tváři netekly slzy,
protože je stejně nezadržíš a pláčem se ti uleví.
Nepřeji ti, abys nezakusil žádnou bolest,
protože ji stejně dávno znáš.
Víš také, že utrpení zušlechťuje, že slzy očišťují srdce
a bolest že zároveň zraňuje i posiluje.*

*Něco bych ti ale přece jen rád popřál:
Abys byl za všechno vděčný, i když se ti to třeba nelíbí.
Abys opatroval vzpomínky na dobré věci,
které jsi zažil, i když jich možná není příliš mnoho.
Abys byl statečný, i když si myslíš, že už to nejde.
Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval,
protože kolikrát ho odhodiš,
tolikrát se budeš vracet a sbírat ho.
Abys svůj kříž mohl donést až na vrchol,
na nějž je nutné vystoupit,
i když se zdá být nedosažitelný.
Aby dary, které v sobě máš, rostly pomalu,
ale aby ti po celý rok pomáhaly.
Abys nikdy nevyměnil přítele, který je opravdový,
a když udělá chybu, abys mu odpustil,
a ne ho opustil.
Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm,
s nimiž tě pojí láska.*

Nezapomeň, že každá růže má trny, ale přesto je krásná.

Kalendář

P. Michal Podzimek – šéfredaktor

Milí čtenáři. Aktuálních informací z diecéze není nikdy dost. Přiznejme si však, že naše diecéze zase tolik „nežije“. Nesledujme, čím to je. Spíše na plochu, která by musela zůstat prázdná, nebo by byla „vycpána vycpávkami“, přijměte nový seriál – Kalendář – který pro vás budu připravovat z různých materiálů. Každý měsíc se pokusím vzpomenout několik osobností, které v církevním roku zpravidla opomíjíme a přehlízíme, protože v obecném kalendáři nemají svůj vlastní svátek. Přesto tito „neznámí“ světcí a světkyně znamenali pro dějiny církve stejně, jako ostatní světcí.

5. ledna

Jan IV. z Dražic, biskup

zemřel v pověsti svatosti

Byl posledním pražským biskupem před založením Pražského arcibiskupství králem Karlem IV. roku 1346. Byl ze šlechtického rodu, ze kterého již v minulosti vzešli dva biskupové. Jan vynikal zbožností a moudrostí, a proto byl jedním z přímých rádců Karla IV. Byl obviněn svým odpůrcem z toho, že „brání kacíře“ a byl povolán k obhajobě do Avignonu k papeži. Proces v Avignonu se však protáhl na několik let a zkušenosti s církví na papežském dvoře pak Jan využíval po svém návratu do Čech. Z hmotných památek, které se po tomto statečném a moudrém biskupovi dochovaly, je rozkvět města Roudnice nad Labem, které se pak stalo centrem vzdělanosti díky kanovníkům augustiniánům podporovaným Janem z Dražic. Bohužel husitské války pak klášter v Roudnici zničily a i účta k Janu z Dražic upadla téměř v zapomnění.

11. ledna

Ctihodná Marie Elekta

1605 – 1663. Pocházela z Itálie, vlastním jménem se jmenovala Kateřina Tramazolli. Roku 1626 vstoupila do řádu karmelitek. Vynikala pokorou a zbožností. Ve svých 33 letech byla ustanovena převorkou karmelitek ve Vídni, kde působila 5 let. Dalších 13 let pak byla převorkou ve Štýrském Hradci. V září 1656 bylo povoláno do Prahy na Malou Stranu 5 karmelitek spolu se sestrou Marií jako vikářkou. Roku 1660 se stala v nově postaveném klášteře převorkou. Jejím vzorem byla svatá Terezie z Avilly. Posledních 8 let živo-

ta trpěla tuberkulózou. Byla velikou ctitelkou Milostného Pražského Jezulátka. Zemřela 11. 1. 1663 v pověsti svatosti. Původně byla pohřbena v klášterní kapli v zahradě, potom byly její tělesné pozůstatky převezeny do nového kláštera na Hradčanech.

13. ledna

Kajím Přemyslovec

Premonstrát, byl kanovníkem na Strahově. Mezi léty 1184–1194 byl olomouckým biskupem. Zemřel v pověsti svatosti roku 1194. V řádu premonstrátů je uctívám jako blahoslavený.

19. ledna

Doubravka Přemyslovna

Byla dcerou českého knížete Boleslava I. a sestrou ctihodné Mlady. Byla provdána za polského knížete Měška I., a tak přinesla do Polska křesťanství. Zemřela roku 977 po zbožném a příkladném životě v pověsti svatosti. V Polsku je dodnes velmi ctěná.

27. ledna

Ctihodní Daniel Vojtěch Hájek a Pankrác Skribe

Žili na přelomu 16. a 17. století. Byli členové Tovaryšstva Ježíšova – Jezuitů. Oba se podíleli na misijní rekatolizaci v naší zemi v předbělohorské době. Naposledy působili v Praze. Zde byli zavražděni při vpádu pasovských do Prahy v roce 1611, a to lůzou, poštvanou proti kněžím, kteří měli údajně pasovské povolat. O dva týdny bylo takto falešně obviněno a brutálně povražděno ve vlastním klášteře na Novém Městě čtrnáct františkánů-mučedníků (viz další díl Kalendáře v únoru).

Sdružení Česká katolická charita Zpráva o užití sbírky na pomoc obětem povodní

V srpnu letošního roku značné území naší republiky katastrofální povodně. Před velkou vodou bylo evakuováno dvě stě tisíc obyvatel, tisíce lidí přišly dočasně nebo i trvale o střechu nad hlavou, o domov, o vybavení domácnosti.

Charitní pracovníci opakovaně navštívili přes čtyři tisíce domácností a snaží se, aby bylo pomoci všem domácnostem, které Charitu požádaly o pomoc, zejména s ohledem na lidi staré, nemocné a osamělé. O většině žádostí bylo již rozhodnuto, část finančních prostředků použita.

Rozpočet plánovaného projektu pomoci obětem povodní s rozpočtem 169 milionů Kč byl naplněn.

Občané přispěli na charitní sbírkové konto částkou 25 milionů Kč, církevní sbírka tvoří 55 milionů Kč. Zbytek tvoří dary ze zahraničí, zejména od Německé charity (2,5 milionů Euro, tj. 77 milionů Kč).

Z vybraných prostředků bylo dosud užito:

1. na akutní pomoc: **6,5 milionů Kč**
2. na nákup 369 ks vysoušečů, 500 ks praček a 500 ks ledniček, proplácení rekonstrukcí, spotřeby elektřiny, pořízení nábytku, finanční pomoc: **55 milionů Kč**
3. na opravy veřejných budov, zejména škol a školek a zajišťování bydlení zatím vynaloženo nebo přiděleno **15 milionů Kč**.

Charita rovněž financuje nepřetržitou bezplatnou krizovou Linku důvěry povodně na telefonním čísle 800/100108. Linka slouží pro všechny zasažené oblasti v České republice.

Dalších **10 milionů Kč** bylo vynaloženo na vybavení a činnost diecézních povodňových týmů (nákup automobilů, mzdy atd.). Tato částka byla plně pokryta účelovým darem Německé Charity.

Zbývající prostředky budou využity na další pomoc domácnostem a na obnovu trvalého bydlení v obcích po vyhodnocení následků zimního období, kdy stoupne počet demolic.

V Praze 17. 12. 2002: Ing. Jaroslav Kopřiva, generální sekretář Sdružení Česká katolická charita

Výsledky Tříkrálové sbírky

Diecézní charita Litoměřice

Název	Vybraná částka	Skupinky
OCH Liberec	103 744,00	25
OCH Sobotka	59 351,00	15
FCH Česká Lípa	60 741,70	16
OCH Ústí nad Labem	67 461,00	10
FCH Mladá Boleslav	28 072,90	3
OCH Česká Kamenice	19 801,70	11
FCH Děčín	19 759,20	4
OCH Most	78 211,60	21
FCH Chomutov	39 592,80	7
FCH Litoměřice	27 948,70	
DCH Litoměřice	19 068,00	1
FCH Rumburk	17 133,80	4
OCH Teplice	123 880,00	19
Fara Jablonec nad Nisou	29 241,40	8
Fara Libochovice	9 275,10	2
OCH Chrástava	20 392,50	8
OCH Mšeno u Mělníka	2 722,00	2
FCH Žatec	21 140,40	1
Kadaň	15 000,00	v kostele
Maštov viz. Kadaň	4 000,00	v kostele
Nebužely	5 055,00	v kostele
Srbská Kamenice	26 938,30	3
Louny	4 644,00	v kostele
FCH Jirkov	1 600,00	v kostele
OCH Varnsdorf	6 733,20	2
Libochovany	4 302,00	2
farnost Chotětov	7 900,00	v kostele
Děkanát Litoměřice	200,00	-
Probošství Mělník	9 512,00	v kostele
Děkanství Nový Bor	1 800,00	v kostele
Celkem litoměřická diecéze ...	835 222,30	171

Foto Jan Rosenauer
FCH Ústí nad Labem, arc
DCH Litoměřice: Žehnárník
koledník
koledován
v hypermar

Co to znamená?

Celorepublikový výnos Tříkrálové sbírky již překročil 40 milionů korun. Proti loňskému ročníku je to nárůst o tři milióny korun, avšak ještě je možné očekávat, že se částka o něco zvýší platbami, které přijdou prostřednictvím složek.

Litoměřická diecéze je sice co do vybrané částky na posledním místě, avšak zaznamenává největší růst. Je to na jedné straně naděje do budoucnosti, na druhé závazek pro nás pro všechny: budeme mít jen to, co si vymodlíme a odpracujeme.

V příštím čísle přineseme podrobnosti a zajímavosti o sbírce.

Pozor na podvodníka

Vážení přátelé,

dovolujeme si Vás upozornit na zajímavého podvodníka.

Jmenuje se **Petr Gašpar**, bytem Mírové nám. č. 211 Dobříš, okr. Příbram. Tento 45 letý pán, který byl ubytován v našem azylovém domě, se představuje jako profesor latiny, řečtiny nebo jako doktor filozofie a tak podobně.

Zneužívá svého tělesného postižení (pohybuje se na vo-

zíčku, po místnosti je schopen se pohybovat s berlemi). Má připraveny povídky o tom, jak přišel o peníze, že je v daném městě na návštěvě u známých, jak si špatně propočítal výdaje na cestu a obživu... Slušně žádá o peníze v hotovosti s tím, že mu mají přijít peníze např. za 4 dny na účet a pak že je pošle...

Po úvodním pohovoru jsme panu Gašparovi 28. 11. 2002 nabídli ubytování na azylovém

domě včetně hygieny a stravy. V pondělí za doprovodu animátora si vyzvedl peníze v bance (průkazku vozí s sebou). Veškerou úhradu za pobyt, stravu a hygienu pak uhradil.

Podle zjištění, která vedoucí azylového domu provedl, pan Gašpar láká v neznámých městech od důvěřivých lidí nemalé finanční částky, o kterých tvrdí, že je vrátí, jakmile mu přijdou peníze.

Jezdí po sídlištích, postává na vozíčku a vytipovává si vhodné oběti. Peníze pak utráčí v různých hotelech, kam si vodí dámskou společnost pochybné pověsti. Pan Petr Gašpar žádá o peníze i duchovní správce na farách.

Anna Konvalinková, sociální pracovníce
Jaroslav Maňák, vedoucí azylového domu

Povánoční ohlédnutí

Tolik toho bylo v poslední době povězeno, napsáno a nazpíváno o Vánocích. Plně prosyceni atmosférou Vánoc snad ještě dnes zaslechne tu tajemnou tklivou melodii Tiché noci, která kdesi hluboko tiše dohrává své poslední takty. Zase vtažení do víru všedních dní a povinností se ještě tu a tam ohlédneme k posledním prožitým vánočním svátkům a s odstupem času snad už trochu lépe posoudíme, jak opravdové a věrné bylo jejich prožití.

V Trmicích měli živý betlém

Každý rok znovu a znovu a přece pokaždé jiné, jedinečné, neopakovatelné. Jehličím vonící radost, porozumění, zas trochu větší ohleduplnost a vstřícnost, rozžatý stromček, vánočka, tóny koled a Dítě v jesličkách. Figurky toho Malého vidíme vždycky tolikrát. V přemíře nádhery, lesku a světla leží v slámě, nechybí ani vůl a osel,

Komedie o hvězdě

Foto Jan Rosenauer

První den letošního roku měli obyvatelé Ústí nad Labem příležitost shlédnout veršované divadelní představení „Komédie o hvězdě“. Tématem bylo narození Ježíše Krista a v představení účinkovali ústečtí farníci.

ovce, andělé, pastýři, králové, Josef a Marie,...

Takhle jsem ho ale ještě nikdy neviděla. Ležel hned před vchodovými dveřmi do trmicického kostela, ve velkém mrazu hrálo jeho prokřehlé tělíčko několik slabých plének. Občas přizvedl hlavičku, aby se potěšil pohledem na ovečky, které se klidně pásly u jeho slámou vystlaných jeslí.

Dárky trmicických měšťanů s radostí přijímala matka Marie s pěstounem Josefem. I teď k jeho oslavě zněly veselé zpěvy, hlas houslí, fléten a kytar, které střídala slova otce Jiřího přibližující původ tradice stavění jesliček a živých betlémů.

Živý betlém na Václavském náměstí v Trmicích zde stál tyto Vánoce (27. prosince) skutečně poprvé. Přesto už nyní dokázal svým prostým milým způsobem nastínit a předat aspoň malý kousek skutečného Betléma a prvních živých jesliček bratra Františka.

Tereška Gottfriedová, foto Jan Rosenauer

Neobvyklé setkání

Neobvyklé předvánoční ekumenické setkání se uskutečnilo v povodněmi postižených Počaplech u Terezína.

Sešli se zde zástupci náboženských institucí Adry, Armády spásy, Diakonie a Katolické Charity, kteří zde v období povodní pracovali a pomáhali obyvatelům obce všemi dostupnými prostředky. Asi stovka obyvatel přišla na faru, aby poděkovala těm, kteří pomohli, když jim bylo nejhůř, a ti zase jim popřáli, aby se neopakovala taková situace, kdy by bylo jejich pomoci potřeba.

Také při půlnoční v Počaplech, která byla v provizorní kapli, se sešlo asi čtyřicet obyvatel, aby poděkovali Bohu a poprosili o další pomoc a ochranu. Možná, že někomu se zdá, že počet těch, kteří děkují a prosí, je malý. Nebylo však jednoduché a lehké dostat se na půlnoční. Jednak byl velký mráz, navíc okolí fary a silnice, které byly před příchodem mrazů přemokřelé a poškozené těžkou mechanizací, dostaly ledový kruh. Pěšky se šlo velmi špatně a autem ještě hůř.

Milada Veselková, foto J. Veselka

Z koncertu v Chotěšově (foto J. Veselka)

Zleva: prof. Miroslava Hušková, Luděk Lůžek (bas), Ing. Miroslav Sochr (tenor)

Malý předvánoční koncert udělal velkou radost

Pomaloučku stávají novodobou tradicí adventní a vánoční koncerty v kostelech, výstavy betlémů nebo živé betlémy. V hrubých rysech mají podobné scénáře, a přece se občas najdou odlišnosti, které tím více potěší.

V kostele Nanebevzetí Panny Marie v Chotěšově pod Hazmburkem se poprvé v historii kostela i obce uskutečnil 21.12.2002 předvánoční koncert. Stalo se tak zásluhou starosty obce a libochovického pana děkana, pod jehož péčí kostel spadá. Plně zaplněný kostel přivítal a také nadšeným potleskem ocenil tři umělce. Žádný velký orchestr nebo sbor zpěváků, ale varhany, tenor a bas připravily opravdu mimořádný umělecký zážitek. Radost naplnila jak posluchače, tak umělce a samozřejmě i organizátory.

I první půlnoční po několika desítkách let se zúčastnili v hojném počtu chotěšovští občané ve svém znovuvyvěceném kostele. Zdá se, že kostel nebude jenom historickou a kulturní památkou, ale i srdcem obce, které již začíná pulsovat.

Marie Veselková

Výstava betlémů

Co bylo zvláštního na výstavě betlémů v Lovosicích? Téměř všech 172 vystavovaných betlémů pocházelo ze soukromé sbírky lovosického pana faráře a byly zde k vidění skutečné unikáty, ať šlo o místo původu, použitý materiál nebo velikost. Takovou sbírkou se může pochlubit jen málokdo.

Milada Veselková, foto J. Veselka

Kouzelné Vánoce

Po vánočních bohoslužbách v Mašřově jsme se sjížděli 27. prosince do malé obce Němčany, kde je kaple zasvěcená sv. archandělu Michaelovi. S příchodem našeho současného kněze zde byly obnoveny pravidelné mše svaté.

Kaple byla bohužel – jako stovky dalších kostelů u nás – vykradena, ale je zajímavé, že po všech těch ranách, které kapličku postihly, se zachoval místní kalich. Ten je opatřen nápisem „Gewidmet von Johann Schuh zur Niemtchauer Kappele 1845“.

O znovuobnovení a zrestaurování vykradené kaple se zasloužil zvláště pan Mačej s příbuzenstvem a pan Kaluja s maminkou. Je zde i nová kopie obrazu sv. archanděla Michaela. Věnovala ji paní, které udělil svátost biřmování náš otec biskup Štěpán kardinál Trochta v roce 1949.

Na této mši svaté 27. prosince se nás sešlo kolem čtyřiceti, a když do zpěvu koleď zazněl hudební doprovod jedné z Mačejovic vnuček, málokdo se ubránil dojetí...

Náš neúnavný bratr kostelník to se „svou“ kapličkou nemá lehké. V srpnu musel odstraňovat následky povodně a po této vánoční bohoslužbě voda zalila kapličku znovu. Ovšem našeho dobrého pana kostelníka nic nezlomí a vše je zase v pořádku. Bůh odplať...

Václav Kytl

Vánoční atmosféra v České Lípě

Vánoce jsou sice už za námi, přece však bych se s vámi ráda podělila o dojmy z předvánoční doby u nás v České Lípě.

V době těsně před vánočními svátky jsme mohli navštívit celou řadu různých vánočních koncertů. Dovolte mi však, abych se zastavila u jednoho z nejzajímavějších, který se konal v naší bazilice Všech svatých o svátku sv. Štěpána. Předávám slovo jednomu našemu dlouholetému varhaníku a řediteli kůru panu Emanuelu Šaškovi:

„Nejméně tři desetiletí s jedinou výjimkou už dáváme tradičně v naší bazilice na Štědrý den v noci Rybovu mši »Hej, Mistře«. Základem sboru byl vždy českolipský chrámový sbor a další tzv. »jednoroční dobrovolníci«. Většinou se před Vánocemi udělala jedna generální zkouška a pak už byla premiéra.

Na baziliku jsme umístili plakát s výzvou pro ty, kdo by se chtěli zúčastnit provedení Rybovy mše »Hej, Mistře«, aby přišli na generální zkoušku, která se konala 20. prosince v sále Základní umělecké školy. Účast byla poměrně dobrá.

V noci na Štědrý den byl kůr naší baziliky zcela zaplněn asi sedmdesáti až osmdesáti zpěváky a hudebníky. Provedení sólistů, orchestru i sboru bylo velice pěkné a přesvědčivé i intonace byla v pořádku; vše vyznělo velice slavnostně. Co bylo nezvyklé a překvapující – po skončení mše se z přeplněné baziliky ozval burácející potlesk!

A o svátku svatého Štěpána bylo další překvapení: Navečer po krásném koncertu Českolipského dětského sboru vedeného Petrem Novákem a po vystoupení Severočeských učitelů zazněla Rybova mše »Hej, Mistře« znovu, a to za řízení Mgr. Štěpána Policera a ještě ve větším obsazení než na Štědrý večer. Bazilika byla zcela zaplněna a perfektně provedená Rybova mše byla odměněna dlouhotrvajícím potleskem zaplněné baziliky.

Velký význam pro naše město má ta skutečnost, že tak veliký zážitek dokážou připravit sami obyvatelé České Lípy, kteří jsou ochotni obohatit hudbou své sousedy.“

A já jen dodávám, že bylo vskutku strhující, jak se na Rybově mši podíleli členové Českolipského dětského sboru, žáci hudební školy, mladší i dlouholetí členové Sboru severočeských učitelů i další a další nadšenci, hudebníci a zpěváci...

Bylo to dojemné a krásné, nečekané – a tím milejší a vzácnější. Velké díky všem!!!

Anežka Zdislava, Česká Lípa (zkráceno)

Půlnoční mše svatá ve Cvikově

Svoji první půlnoční mši svatou v zaplněném kostele Sv. Alžběty ve Cvikově odsloužil nový duchovní správce Dr. Petr Kubíček.

P. Kubíčkovi přejeme hodně síly a elánu k rozvíjení farní činnosti na Cvikovsku. Máme zde na co navázat a po krátké zkušenosti věřím, že za pomoci farníků vše zvládneme.

Ivo Škola

Pij lásku svatého Jana

Na svátek sv. Jana evangelisty se v křesťanském světě světí víno na památku jedné události z Janova života.

I Jan byl při své misijní činnosti ohrožen na životě. Jednou mu podali pohár plný otráveného vína. Jan jej poželhal a následně vypil. Nic zlého se mu nestalo.

Na památku této zázračné události se především ve vinařských oblastech na jeho církevní svátek světí víno, kterým se následně též připijí ve společenstvích věřících, přičemž se při přítuknutí pronáší slova: „Pij lásku sv. Jana“.

P. Jiří Voleský, foto Jan Rosenauer

Horní Maxov a jeho sestry

Horní Maxov – obec, pro kterou byl napsán scénář k filmu Zapomenuté světlo. Zapadákovi všech zapadákovi, kde v roce 1963 zařídil stát v budově bývalé školy ústav pro mentálně postižené muže a kam internoval desítky řeholnic sester Institutu Blahoslavené Panny Marie („Anglické panny“).

Dnes zde působí již jen malá skupinka těchto řeholnic, celkem čtyři. S nimi jsem pro vás udělal následující rozhovor.

Řekněte nejprve něco o historii. Jak jste se vy, školské sestry, dostaly k této zdravotně-sociální činnosti?

Původně jsme působily jako školské sestry v Prešově. V květnu 1950 nám byl přístup do škol zakázán. Začaly jsme tedy pracovat v prešovské nemocnici a pak nás v srpnu vyvezli do Spišské Soboty, kde sestry vyráběly hostie ke mši svaté. První noc jsme spaly na zemi ve škole, protože pro nás nebylo nic připraveného. Postupně nás pak zařazovali do různých továren a do zemědělství po celé republice. V severních Čechách bylo mnoho set řeholnic zapojeno jako dělnice v továrnách. Některé jsme pracovaly pod Charitou, nebo v domácnostech, na zahradách... Nebrali jsme žádný plat.

To byla zločinecká padesátá léta. Ale pak se postoj bolševiků změnil. Proč vás dali najednou do zdravotnictví?

Komunistický režim byl v zahraničí napadán za to, že řeholnice pracují jako dělnice v továrnách, a také komunistům vadilo, že se setkáváme s lidmi a můžeme na ně kladně působit. Proto na začátku šedesátých let začalo „uklizení“ řeholnic do míst, kde nemusely pracovat v továrnách, ale „jen“ ve zdravotnictví – ale zato zcela izolované od okolního světa.

Svěřenci sester v ústavu v Maxově

Proto jste se tedy dostaly do této vysídlené, původně stoprocentně německy mluvící malické obce? Jak jste to přijaly?

Byly jsme s tím vyrovnané, vzaly jsme to jako Boží vůli. Nikdo neodpádl, všechny sestry to přijaly. Také jsme vždy měly blízko kněze. Například zde mezi námi byl kněz P. Kálavský, který byl bez státního souhlasu a pracoval v kamenolomu. Pak dostal povolení působit pro nás sestry, ale bezplatně. Aby byl někde zaměstnaný, byl zde údržbářem a později vychovatelem. Po roce 1989 odešel zpět na Slovensko k jezuitům. Od té doby se starají o duchovní péči pro nás sestry a o kostel v Maxově kněží z Jablonce a Tanvaldu.

Víte, že jste asi první, u kterých se ráno v diecézi slouží mše?

Protože pracujeme v ústavu, musíme mít mši svatou brzy ráno – od půl šesté. Pán Bůh se o nás stará. Vážíme si obětavosti místních kněží. I náš otec biskup Josef Koukl sem často před svojí nemocí jezdil a přespával zde, kdykoliv měl v okolí nějaké povinnosti.

Jsmo v misiích, a tak nemůžeme mít vlastního kněze. Je krásné, že právě zde v takovém zapadákově je kaplička, kde se slouží mše svatá.

Dnes již ale nepracujete především v ústavu. Vrátili jste se zpět do Prešova?

Ano, naše sestry se po desetiletích internace zde v Maxově vrátily ke svému původnímu poslání a slovenská provincie Anglických panen znovu působí například ve svém vlastním gymnáziu v Prešově apod.

V roce 1991 odešlo zpět na Slovensko 32 sester a zde na přání paní ředitelky ústavu paní Petrovičové zůstala malá komunita čtyř sester. Do ústavu pak přišli civilní zaměstnanci, především mladí lidé. Naše přítomnost však hodně působí na zaměstnance i chlapce – chovance ústavu.

Zajímavé je, že jako první zmiňujete zaměstnance. Má vaše přítomnost pro

ně nějaký evangelizační vliv?

Ano, naše poslání je apoštolské. Jsme „apoštolský institut“. Přání zakladatelky Marie Wardové bylo, abychom se věnovaly službě Bohu i lidem. Máme být mezi lidmi a nevyhýbat se jim. V prvních porevolučních letech jsme zde měly řadu zaměstnanců (někteří zde vykonávali i civilní službu), které jsme připravovaly na křest, někteří přestoupili od protestantů do katolické církve, někteří zde měli svatbu. Ještě dnes se sem rádi vrací. Když je třeba v létě pout, přijedou sem na setkání, nebo přivezou ukázat své děti... Udržují s námi kontakty i písemně.

Za tak dlouhá desetiletí života zde jste jistě poznaly i místní lidi. Spolupracují s vámi?

Ano, o mnoho lidí – zvláště starých nebo nemocných – jsme se zde vždy starali. Mnoho z nás sester mělo zdravotnické vzdělání, a tak jsme zde dělaly a děláme dodnes takové „pečovatelky“ pro ty, co se nemohou o sebe postarat. Už to ani nespočítáme, kolik stovek injekcí jsme tady napíchny, ať už místním nebo rekreativním, kteří potřebovali nějakou zdravotní pomoc. Dodnes se staráme o několik starých lidí zde v obci, o které se jejich příbuzní nejsou schopni postarat.

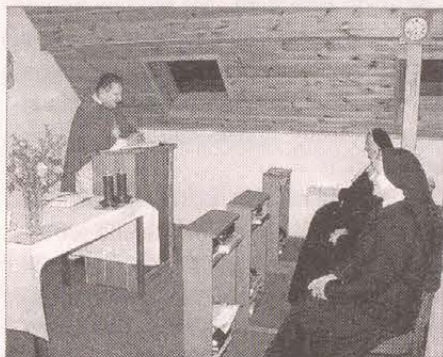
Jaké máte perspektivy?

Bohu díky v naší slovenské provincii,

kam patří i naše komunita v Maxově, je poměrně dost dorostu. Každý rok minimálně deset nových sester. Proto se neuvažuje o tom, že bychom Maxov opustily. Vždy, když nějaká z nás musí odtud odejít na jiné místo, doplní se počet opět na čtyři. Jedna naše spolusestra – sestra Flavia – byla například pověřena, aby studovala v Anglii a Itálii, a dnes je představenou našeho hlavního domu v Římě. Jiná zase – sestra Terezie – byla naší nejvyšší představenou pověřena k tomu, aby se stala představenou České provincie našeho institutu. Česká provincie je bohužel malá a nemá žádný dorost. Dohromady čítá 18 sester vesměs vyššího duchodového věku a působí v jen v Praze, v jižních Čechách a tady v Maxově.

Děkuji za rozhovor

Ptal se a fotografoval P. Michal Podzimek

Jako jeden ze tří kněží, kteří těmto čtyřem sestrám zajišťujeme „duchovní servis“ mohou doplnit, že sestry v této poloobci, která patří správou pod obec Lučany nad Nisou, opravdu požehnaně působí. Bez nich by jistě spousta starých lidí zemřela jako zvěř ve svých zchátralých chaloupkách, rozestřkaných po jizerskohorských stráních.

Sestry se také vzorně starají o jinak zanedbaný místní kostel, do kterého vodí v neděli nemalý počet chovanců, z nichž většinu nechaly také pokřtít. Snaží se rovněž sbírat peníze na opravu místního kostela, který prakticky od svého postavení v roce 1900 neprošel žádnou větší opravou. S jejich pomocí se zde pomalu zorává tvrdá půda srdcí místních obyvatel. Místní sestry jsou živoucím důkazem toho, jak víra dokáže zlobu těch, kteří je sem před půlstoletím vyhnali, změnit v Boží požehnaní.

Nové kříže v sekularizovaném pohraničí

Zní to neuvěřitelně!

Při jedné listopadové vycházce jsem na třech rozcestích poblíž obce Řehlovice (patříme nyní k farnosti Trmice u Ústí nad Labem) objevila nově postavené kříže, přesněji nové kříže odlité z krásných forem a zasazené do kamenných soklů.

Vzpomněla jsem si, že mě zhruba před rokem místostarosta požádal o co nejpřesnější seznam míst, kde dříve stávaly křížky, Boží muka, kamenné plastiky svatých či kapličky. Nebyl to problém, protože již 40 let píši kroniku obce a toto téma jsem zvláště citlivě sledovala a vyhledávala v německy psaných materiálech.

Kříže jako obnova krajiny

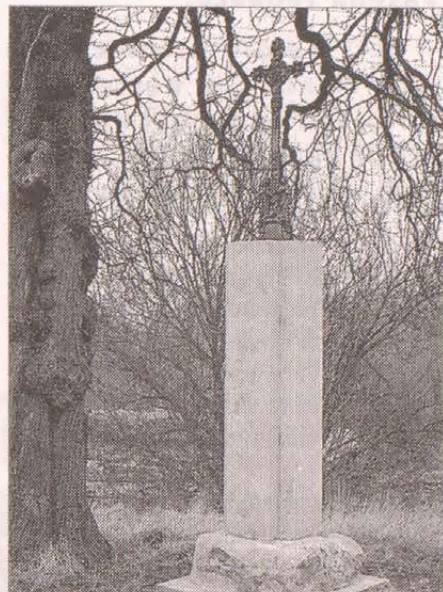
Přesto mne realizace v krajině mile překvapila a velice potěšila. Víím, že kříže z roku 2002 nejsou výrazem duchovního klimatu současné společnosti. Nejsou chápány jako symboly víry. Naši zastupitelé však jimi vyjadřují úctu k minulosti a vnímají je coby památky, o které je třeba dbát. Obec je od roku 1992 zapojena do hnutí obnovy venkova. Programem tohoto v Evropě rozšířeného hnutí je navrácení původní tváře venkova. To předpokládá především setřít stopy socialistických snah, kdy se vesnice měla vyrovnat městu zemědělskou velkovýrobou, stavbou velkokapacitních kravínů, drůbežáren a obilných sil. Vedle těchto staveb pak kostely mnohde ztratily svoji dominující krajinnou úlohu.

Dobro plodí dobro

Motto: „Ziskej si důvěru bližního, když je v nouzi, abys byl spolu s ním naplněn jeho štěstím.“ Sir. 22, 23

V Moravských Budějovicích vychází péčí pana Kryštofa Nováka čtvrtletník „Pramínek“ pro přátele díla katolické spisovatelky Vlasty Javořické. Po povodních v roce 1998 se v jeho podzimním čísle objevila výzva „Čtenář, čtenáři“. Mezi dětmi navštěvujícími základy křesťanství jsem uspořádal sbírku (po 10 až 20 Kč) na nákup knížek od této spisovatelky pro toho, komu voda zničila nejmilejší knížky. Peníze jsme poslali vydavateli „Pramínku“.

V jeho jarním vydání bylo uveřejněno poděkování paní Anny Kapcové (92 let) z Mikulovic u Jeseníku. S babičkou Anič-

Pokud obce v tomto bohubilém programu dosáhly určitých úspěchů, mohou získat i přiměřené finanční dotace. A právě z tohoto fondu vyrostly i naše tři nové kříže na rozcestích, byla opravena kaple Nejsvětější Trojice v Habří a zrestaurovány a přestěhovány barokní pískovcové sochy sv. Jana Nepomuckého z Hlíňan do Řehlovice a o několik metrů posunuta socha Immaculaty v historických Stadicích.

Informujte se, zda podobné možnosti nejsou i ve vašich obcích, aby v litoměřické diecézi mohly být vztyčeny další kříže.

*Anna Rauerová, Řehlovice
Foto Jan Rosenauer*

kou si od této doby dopisujeme. Živě se zajímá o život mně svěřených dětí.

Letos mi v dopise poslala určitou částku peněz se slovy: „Posílám těm svým vnoučatům maličkost za ty knížky, co mi darovala. Něco jim kupte k Ježíšku...“

Věděl jsem, že na základní škole v obci Kly na Mělnicku potřebují peníze na obnovu záplavou zničené klubovny pro děti. Moji svěřenci tajně hlasovali „Ano“ – „Ne“, zda dárek od babičky pošleme do Klů.

dokončení na straně 11

ad: Je kostel koncertní sál?

Vážená redakce,

četl jsem v prosincovém čísle článek „Je kostel koncertní sál?“ a rád bych k němu uvedl několik svých poznámek, názorů a zkušeností.

Jsem milovníkem hudby, nejvíce tzv. hudby vážné. Navštěvuji za rok hezkou řádku divadelních představení a koncertů, a to jak v koncertních sálech, tak i v divadlech či kostelech. A protože jsem člověk věřící, mám velmi rád i hudbu sakrální.

Mezi jedny z nejkrásnějších hudebních představení, která znám a navštěvuji, patří již 17 let trvající cyklus koncertů varhanní a duchovní hudby v bazilice Navštívení Panny Marie v Hejnicích. Koncerty začaly ještě za komunismu, každý rok jich bývá 10 až 15 a vynechal jsem z nich jenom velmi málo. Zpočátku bylo v kostele jen pár desítek lidí, zatímco dnes jsou tam již stovky návštěvníků z celé republiky (to je vidět podle značek automobilů). A dovoluji si říct, že koncerty jsou pro mnoho lidí svátkem. Jistěže tam nechodí jenom věřící lidé – to poznáte podle toho, jak člověk vstoupí do kostela. Nikdy jsem tam však neviděl nějaké špatné chování věřících ani nevěřících.

Samozřejmě, že do kostela by se měla vybírat hudba, která má ke kostelu vazbu anebo byla pro kostely přímo komponována a nebo i hudba, která svým charakterem neodporuje prostředí kostela. Záleží na správci kostela, aby rozhodl, co je vhodné a co ne. Jsou stovky starých i nových skladeb a děl komponovaných pro kostely. Například u nás známá Rybova mše, Mozartova mše, nová Hniličková jazzová mše. Nebo rekvie od Mozarta, Verdiho, Dvořáka, Te Deum, Stabat Mater, Ave Maria a mnoho a mnoho dalších děl, která jsou skutečnými skvosty na oslavu Boha nebo víry. Proč by se tato díla, ale i jiná krásná hudba neměla v kostelech uvádět, když byla pro kostel a na oslavu Boha komponována?

Jsou ovšem i krásné skladby, které nejsou sakrální. **Vždyť všechno, co na světě vzniklo a je krásné, je oslavou Stvořitele.** Komunisté zakazovali tuto hudbu uvádět a my ji teď máme vyhnat z našich kostelů znovu? Mnoho lidí, kteří znají tuto skvostnou hudbu z koncertních sálů, vám řekne, že poznali pravou krásu těchto děl, až když ji slyšeli v kostele. A to je přece to, o co bychom měli usilovat, aby lidé poznali: že i tato hudba – jako všechno krásné, co Bůh

stvořil – je jeho oslavou. A také to dělat proto, aby si lidé začali uvědomovat, že Bůh existuje a že i takové lidské veličiny jako Verdi, Mozart, Ryba, Dvořák a další ve svých skladbách tak nádherně Boha oslavovali.

Je řada i nesakrálních děl, ve kterých existuje nádherná oslava Boha. Jako modlitba, kterou zpívá Tosca ve stejnojmenné Puciniho opeře, nebo Violeta ve Verdiho opeře La Traviata a desítky dalších. Proč by i takovéto nádherné skladby nemohly zaznít v kostele, i když pro něj nebyly komponovány?

Setkal jsem se z názorem lidí, že jim vadí potlesk v kostele po skončení koncertu či skladby. Ale co je to potlesk? Přeci poděkování – a nakonec vzpomeňme si na mše Svatého otce, při nichž mu lidé také děkují potleskem za to, že něco krásného řekl.

V Liberci, kde žiji, jsou v řadě kostelů pořádány koncerty a nikdy jsem neslyšel, že by zde bylo nějaké nevhodné chování posluchačů. **Naopak si myslím, že naprosté většině posluchačů – i těm, kteří jsou v kostele poprvé – kostel svým nádherným prostředím učaruje.**

Zeptejte se lidí, kteří podobné akce v kostelech pořádají, a zjistíte, že je to jenom k prospěchu víry. **V Liberci a jeho okolí jsou s tím jenom ty nejlepší zkušenosti.** Zeptejte se patera Rabana v Hejnicích či paní Machkové z Libverdy, která koncerty v hejnické bazilice sedmáct let organizuje. Zeptejte se arciděkana Opletala v Liberci nebo patera Tomáše Genrta v kostele v Liberci-Ruprechticích, nikde jsem neslyšel o nějakých stížnostech. Bohu díky za to, že máme tyto lidi, kteří koncerty v našich kostelech pořádají a povolují. Já jim za to děkuji z celého srdce a skláním se za to před nimi.

Osobně můžu každému jenom doporučit: Pokud chcete mít krásný zážitek, zajděte si na koncert do kostela a odejete z dobrého koncertu s nádherným pocitem něčeho krásného, co vám žádná koncertní síň nemůže poskytnout. **A važme si každého člověka, který vstoupí do kostela s dobrým úmyslem.** Ale ani ten, kdo do něj vchází s úmyslem ne zrovna přátelským, nemusí být hned zatraceným člověkem. Vzpomeňte si na některé svaté, kteří nejdříve křesťany pronásledovali – a dnes jsou svatí.

Proč by se neměl v kostele pořádat vánoční adventní koncert, z kterého jde výtežek pro postižené lidi? Proč mi má vadit, že lidé, kteří nemají ponětí o liturgii, zpívají „nám, nám narodil se“? **Což můžeme oslavovat Pána jenom my věřící? Otevřeme své chrámy pro všechny, ať poznají nás i to, v co věříme.** Je jenom dobré, že do kostela přijde i nevěřící člověk, protože jsou lidé, kteří za komunismu do kostela nechodili a uvěřili poté, co začali chodit na koncerty. A i kdyby to byl jenom jeden člověk, který díky koncertu v kostele začne chodit do kostela, i pro něho stojí za to koncerty v kostele pořádat.

Ať do kostelů přijde co nejvíce nevěřících lidí, ať vidí tu krásu, ať nasají tu nádhernou atmosféru, která v každém kostele je, atmosféru přítomnosti Boha. **Jak se z nevěřícího člověka může stát věřící, když kostel ani neviděl?** A odnášet Nejsvětější svátost z kostela v čase koncertu? Proč? Copak je Bůh jenom pro věřící lidi? Myslím, že mnoho věřících by si mohlo vzít příklad z nevěřících lidí.

Nedělejme ze sebe nadlidi jenom proto, že věříme. Všichni jsme přece hříšní. Bez hříchu byli jenom dva lidé, a to Kristus a jeho matka Maria.

Váš čtenář Ing. Pavel Müller, Liberec

Diecézní dům kardinála Trochty Litoměřice

Většina akcí center se koná
V DIECÉZNÍM DOMĚ KARDINÁLA TROCHTY

bývalý teologický konvikt, Komenského 4,
 412 01 Litoměřice, telefon 416 732 077

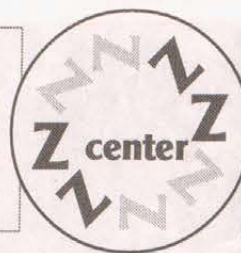

Foto Jan Rosenauer

Centrum pro mládež (DCM)

ÚNOR

KURS ANIMÁTORŮ I – 3. setkání

(stále je možné se připojit)

Termín: 14. – 16. 2. 2003

Téma víkendu: O společenství

S hostem Mgr. Janem Čapkem se budeme
 cvičit v komunikaci.

Místo konání: bude upřesněno

Zájemci starší 16 let včetně se mohou hlásit
 na adrese DCM, kde také získáte bližší
 informace.

VÍKENDOVKA PRO MLÁDEŽ na faře u bratří salesiánů v Rumburku

Termín: 21. 2. – 23. 2.

Téma: Svoboda jako dar a odpovědnost,
 Rodina a mezilidské vztahy

Host: P. Jan Balík, ředitel Sekce pro mládež
 ČBK. Bližší informace na DCM.

BŘEZEN

KURS ANIMÁTORŮ I – 4. setkání

14. – 16. 3. na faře v Mělnice

Téma: Boží slovo, Práce s Písmem svatým

Hudební festival TÁNÍ

1. 3. 2003 – Praha 9

přehlídka současné křesťanské populární
 hudby všech žánrů

účinkují např. NOI, VESELÁ ZUBATÁ,
 ČESKEJCHLEBA, CYMBELÍN...

místo konání: SOU stavební, Učňovská
 100, Praha 9 – Hrdlořezy

vstupenky k dostání přímo na místě
 sledujte www.praha.signaly.cz

DUBEN

pouť do Drážd'an

Termín: 3. 4. – 4. 4.

Pozvánka biskupa míšensko-drážd'anské
 diecéze Joachima Reinerta

Sobotní program: setkání národů (budou
 tam mladí lidé z Německa, Polska a Čech)

Nedělní program: společná mše svatá a
 odhalení památníku mladých lidí, kteří byli
 popraveni nacisty ve druhé světové válce,
 byly objeveny jejich osobní dopisy –
 dopisy smíření.

Smyslem pouti je budovat mosty smíření
 mezi národy.

Účastníci si hradí pouze cestu. Odjezd
 v sobotu 3. 4. odpoledne, návrat v neděli
 v odpoledních hodinách. Není potřeba
 znát cizí jazyk.

Bližší informace a přihlášky na adrese
 DCM.

27. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE s otcem biskupem

Termín: 12. 4. v Litoměřicích

ČERVEN

KURS ANIMÁTORŮ – 5. setkání

Termín: 6. – 8. 6.

Téma: Život v církvi, Kdo je to animátor

PRÁZDNINY

3. DIECÉZNÍ PĚŠÍ POUŤ MLÁDEŽE

Termín: 28. 6. – 4. 7. 2003

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ

Termín: 17. – 23. 8. 2003 v Třešti u Jihlavy
 Pro koho je setkání určeno: pro mladé lidi,
 kteří jsou nebo do budoucna chtějí být
 aktivní v církvi (ve farnosti, v diecezi)

Co bude na programu: katecheze, workshopy,
 kultura, sport...

Kde se bude setkání konat: v Domově mládeže
 a na Středním odborném učilišti
 v Třešti

Cena: 700 Kč (celkové náklady budou asi
 3 000 Kč na jednoho účastníka) Samozřejmě
 pokud člověk nemůže takovou částku
 dát, je možné domluvit se na DCM.

Jak se přihlásit: prostřednictvím Diecézního
 centra pro mládež

Přihlášky nejpozději do konce května.

Diecézní centrum mládeže (DCM):

Komenského 4,

412 82 Litoměřice

Telefon: 416 738 065

Mobil: 603 452 001

E-mail: daniela.dcm@tiscali.cz

Tajemství růžence

Když jsem se dozvěděla, že Svatý otec
 vyhlásil nový růženec a růžencový rok,
 přemýšlela jsem, jak toho „využít“ pro dobro
 naší litoměřické diecéze.

V Litoměřicích před nějakým časem fungovala tzv. modlitba živého růžence. Co to znamená? Každý, kdo je do ní zapojen, má každý měsíc „na starosti“ jedno tajemství růžence a ten se každý den modlí, po měsíci se růžencová tajemství střídají. A mě napadlo, proč tuto modlitbu neobnovit. A tak jsem zkusila mladé lidi z naší diecéze oslovit a mám radost, že nás je i s otcem biskupem a dvěma kněžími už 34, kteří tvoříme takové, dalo by se říci, malé duchovní společenství. Modlíme se za církve v naší diecezi, za každého z nás, za ty, kteří modlitbu nějak zvlášť potřebují.

Kdo byste se chtěl do této modlitby zapojit nebo byste měl nějaký konkrétní úmysl, za na co bychom měli v modlitbě pamatovat, ozvěte se mi kdykoli na adresu DCM.

Daniela Nešporová

!!! NOVINKA !!!

Katecheze biskupa – otce biskupa Jiřího Paďoura, Josefa Hrdličky a Vojtěcha Cikrleho z Celostátního setkání mládeže na CD (35 Kč) nebo MC (25 Kč). Vše si můžete objednat na adrese DCM.

Z katechetického centra

Vítaná posila

S radostí v srdci vám oznamuji, že od 1.1.2003 nastupuje na KC na poloviční úvazek nový človíček. Jmenuje se Luboš Fronk, pochází ze Slovenska, studoval na TF v Nitře, nyní je v Litoměřicích na roční praxi a po prázdninách, dá-li Pán, začne studia na TF v Praze. Nezasťhnete-li tedy v kanceláři mne, s důvěrou se obračete na něj.

Celostátní setkání katechetů

se připravuje na 25. – 27.10.2003. Mělo by se uskutečnit opět v Hradci Králové. Bližší informace v dalších číslech.

Vikariátní setkání katechetů

Vikariát Mladá Boleslav – dne 7. 2. v 16.00 na faře v Mělníku. Bližší informace podá Mgr. František Viktorin (tel. 315 622 337).

Vikariát krušnohorský a lounský – dne 11. 2. v 16.00 na faře v Mostě. Bližší informace podá Mgr. Jana Mračníková (tel. 476 704 606).

Diecézní setkání katechetů

V sobotu 8. března 2003 se v Litoměřicích uskuteční diecézní setkání katechetů. Celý program proběhne v Diecézním domě kardinála Trochty (Komenského 4). Setkání se zúčastní i otec biskup. Během dne vás čeká mnoho zajímavých věcí (vč. oběda), které mohou přinést vzájemné obohacení. Jste proto všichni, katecheté i kněží, srdečně zváni.

Program:

8.00–9.00 Prezence, prodej pomůcek
9.00 Mše svatá sloužená otcem biskupem
10.15 Přednáška: Zapojení dětí do liturgie – dětská mše svatá
ThLic. Jiří Kaňa a Ztracená kapela
11.00–11.15 Přestávka
11.15–12.00 Dotazy na přednášejícího
12.00 Anděl Páně
12.15–13.30 Oběd; čas na kávu a osobní rozhovory; možnost nákupu v prodejně Jonáš
13.45–15.30 Burza nápadů
16:00 Závěr setkání

Nabídka plakátů pro katechezi

Biskupství brněnské vydalo ve spolupráci s nakladatelstvím Portál plakáty pro názornou katechezi a náboženskou výchovu dětí.

Plakáty jsou barevné, na křídovém papíře, složené do formátu B5. Jsou uspořádány do dvou sad. První obsahuje 10 plakátů a je vhodná zvláště pro nižší školní věk. Druhá obsahuje 5 plakátů pro střední školní věk, příp. i mládež. Ke každé sadě přísluší brožura s výkladovými a pomocnými texty, které u některých témat obsahují mj. také kvíz k procvičení a ověření znalostí.

Plakáty a text brožur zpracovala na základě italských originálů (vyd. Elledici Torino) Mgr. Marie Špačková. Jsou k dostání na Katechetickém centru v Litoměřicích.

Sada 10 plakátů stojí 200 Kč, sada 5 plakátů 150 Kč.

Tato pomůcka může být dobrou pomocí pro každého, kdo se jakýmkoliv způsobem podílí na katechezi nebo náboženské výchově dětí či mládeže.

Zvláště pro současnou generaci, formovanou audiovizuálními médii, je škola bez názorných materiálů nemyslitelná. Plakáty by tedy neměly chybět v žádné farnosti. Jistě budou i vítaným a vhodným dárkem pro katechetky a katechety.

Nabídka na WWW stránkách

Pro katechety, kteří mají přístup na internet, doporučuji při hledání materiálů ke katechezi tyto stránky:

www.pastorace.cz

– materiály k liturgickému roku apod.

www.biskupstvi.cz/kc

– starší čísla Katechetických věstníků

www.vira.cz

– i zde jsou různé materiály ke katechezi

www.cirkev.cz

– zde jsou odkazy na další www. stránky a stránky Katechetické sekce ČBK

www.signály.cz

– internetové stránky pro mládež, bude zde uveřejňován i časopis Matěj – dvouměsíční informovadlo pro mládež nejen litoměřické diecéze

Při modlitbě růžence opakujeme volání Zdravas Maria... Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás...

Carlo Caretto o tom píše: „Růženec je jako stále se opakující šplouchání vln, které narážejí na břehy Božího království: Zdravas, Maria, ... Zdravas Maria...“

Jsou jakoby matčinou rukou, která pravidelnými pohyby houpe kolébkou svého dítěte.“

3. farní ples

ústeckých farností

se bude konat v sobotu 1. 3. 2003 od 20 hodin v Národním domě v Ústí nad Labem (vedle „Kulturáku“) – Velká Hradební (nad Mírovým náměstím). Ples probíhá pod záštitou České křesťanské akademie. Lístky je možné zakoupit přímo v den akce, lepší ale bude je zamluvit na tel. 602 418 501 (Landa) nebo pevná linka 475 209 303 (farní úřad – pí. Meixnerová). Na tomto telefonu je možné objednat i nocleh na faře v Trmicích.

ilustrační foto Jan Macek

Orelský šachový turnaj

V městečku Chřibská v kraji Ústeckém uspořádala v sobotu 18.1.2003 místní orelská jednota sedmikolový šachový turnaj, kterého se účastnilo 8 dětí do 15 let a 14 hráčů starších; několika hráči byly zastoupeny dvě orelské jednoty, zbytek další zájemci z místa i z bližšího i ze vzdálenějšího okolí. Mezi mladšími první tři místa obsadili Tomáš Buchar, Lukáš Michlík a Martin Hrubeš, mezi staršími byli nejlepší Tomáš Brouček, Jiří Průdek a Walter Tschörner. Obec Chřibská ochotně k této akci přispěla zapůjčením zasedací místnosti.

Něco pro vzdělání nebo připomenutí...

111. Jan napsal:

- a. jeden list
- b. dva listy
- c. tři listy

112. Jeremiáš byl:

- a. bratr Mojžíše
- b. starozákonní prorok
- c. žák sv. Pavla

113. Jericho je město:

- a. které dobyli Izraelité vracějící se z Egypta
- b. ve kterém bydleli Maria, Marta a Lazar
- c. před kterým se obrátil sv. Pavel

114. Jeruzalém byl zbořen v roce:

- a. 70
- b. 90
- c. 100

115. Jho (např. Mé jho netlačí):

- a. hebrejský výraz znamenající starosti
- b. řecké slovo, jímž se vyjadřoval těžký život
- c. postroj tažných zvířat

116. Job byl muž:

- a. který věřil v Boha přes všechny své útrapy
- b. který nevěřil v Boha a pronásledoval křesťany
- c. který bojoval ve SZ proti Izraeli

117. Jonáš byl prorok, který:

- a. se plavil po moři
- b. předpověděl narození Krista
- c. předpověděl babylónské zajetí

118. Jordán se vlévá do moře:

- a. Rudého
- b. Středozemního
- c. Mrtvého

119. Jozue:

- a. vůdce Izraelského národa
- b. syn Mojžíše
- c. bratr Mojžíšův

120. Juda napsal:

- a. jeden list
- b. tři listy
- c. žádný list

121. Juda ve SZ byl:

- a. syn Izákův
- b. syn Jakubův
- c. otec Jakubův

122. Kadidlo je:

- a. uhlí
- b. pryskyřice ze stromu
- c. nerost

123. Kafarnau:

- a. rybník, kde se vířila hladina
- b. město, kde kázal prorok Eliáš
- c. město, kde uzdravoval Kristus

124. Kaifáš:

- a. židovský velekněz
- b. židovský vládce
- c. člen velerady

125. Kain:

- a. zemědělec
- b. lovec
- c. pastevec

126. Kána je město:

- a. kde Kristus udělal první zázrak
- b. kde Kristus vzkřísil dceru Jairovu
- c. do něhož putovala Panna Maria

127. Kanaán je země:

- a. odkud přišel Abrahám
- b. kde bydleli Izraelité v Egyptě
- c. kterou dostal Abrahám jako zaslíbenou

128. Kanonizace:

- a. ustanovení do úřadu
- b. svatořečení
- c. střílení z děla

129. Kazatel:

- a. řečník
- b. kniha SZ
- c. označení pro starozákonního proroka

130. Kardinál:

- a. poradce papeže
- b. nástupce papeže
- c. sekretář papeže

131. Katedrála:

- a. velký kostel ve velkém městě
- b. velký poutní kostel
- c. biskupský kostel

132. Knih Mojžíšových je:

- a. tři
- b. pět
- c. dvanáct

133. Kleofáš:

- a. učedník, který byl zvolen místo Jidáše
- b. apoštol
- c. učedník, kterého Ježíš potkal na cestě do Emauz

134. Koncil:

- a. schůze vysokých hodnostářů
- b. svěcení biskupa
- c. veřejné vytknutí chyb papežem

135. Koncelebrace:

- a. hostina prvních křesťanů
- b. svěcení biskupa
- c. mše sloužená více kněžími

136. Konkláve:

- a. papežská volba
- b. trůnní sál papeže
- c. jídelna v klášteře

137. Kolosy:

- a. sochy na Velikonočních ostrovech
- b. město ve Frýgii
- c. město, v němž bylo vynalezeno kolo

138. Korint:

- a. město v Řecku
- b. poloostrov
- c. území v Řecku

139. Do Korintu napsal sv. Pavel:

- a. jeden list
- b. dva listy
- c. tři listy

140. Kristus je:

- a. řecky král
- b. hebrejsky pomazaný
- c. řecky překlad hebrejského slova Ježíš

Odpovědi na otázky z tohoto čísla:

111.a 137.b 138.a 139.b 140.b
 131.c 132.b 133.c 134.a 135.c
 126.a 127.c 128.c 129.b 130.a,b,c
 121.b 122.b 123.c 124.a 125.a
 116.a 117.a 118.c 119.a 120.a
 111.c 112.b 113.a 114.a 115.c

Mojžíš – nejbližší Boží přítel

P. Jiří Voleský – Trmice

Mojžíš je bezesporu jednou z největších náboženských postav duchovních dějin celého lidstva. Židovství jej dodnes považuje za nejbližšího Božího služebníka a nejdůležitějšího duchovního učitele. O událostech celého Mojžíšova života, o jeho vlastnostech a životním díle jsme Písmem poměrně podrobně informováni.

Mojžíš přichází na svět v době krutého a bezohledného pronásledování a zotročení Božího lidu v Egyptě. Již ve svém nejtějším dětství je ohrožen na životě a pouze Boží prozřetelností uniká smrti. Je vychován na královském dvoře egyptského panovníka, ale ve své dospělosti se jednoznačně staví na stranu svého utlačovaného národa, kterému chce zajistit spravedlnost a důstojnost. Je proto pronásledován, utíká do pouště, kde se v tichosti a ústraní skrývá před hněvem egyptského vládce. Zde jej oslovuje Bůh jeho otců a jeho národa, který mu zjevuje svá nejhlubší tajemství a pověřuje jej prorockým a vysvoboditelským posláním pro svůj zotročený lid. Mojžíš se po dlouhém zdráhání nakonec přeci jen zhostí svého úkolu, odchází zpět do Egypta a přes veliké překážky jak ze strany nepřátel tak ze strany svého vlastního lidu, který mu často nechce rozumět, naplňuje velkolepé dílo svého poslání. Pod jeho vedením je Boží lid vysvobozen z otroctví, dlouhodobě vycho-

váván při putování pouští a nakonec dosahuje svého Bohem vytyčeného cíle – zaslíbené země, která se stává jeho novým bezpečným, krásným a bohatým domovem.

Tři čtyřicítky Mojžíšova života

Všimněme si tří období Mojžíšova života, ve kterých naplňuje svou životní dráhu. Bible tyto tři etapy Mojžíšova života stylizuje do tří čtyřicetiletí, čímž chce zároveň prostřednictvím posvátného čísla plnosti naznačit jejich důležitost.

Prvních 40 let prožívá Mojžíš na královském dvoře egyptského faraona. Toto období je zakončeno silným konfliktem jak se svými „chlebedárci“, tak se svými pokrevními příbuznými. Příčinou je Mojžíšova radikální obrana spravedlnosti.

Dalších 40 let se Mojžíš skrývá v samotě pouště. Zakládá rodinu a věnuje se nenápadnému, poklidnému životu pastevce ovčí. Opět v závěru tohoto období do ti-

chosti a spořádanosti jeho života promlouvá s revoluční převratností samotný Bůh. Přes Mojžíšův úporný odpor jej Hospodin posílá k naplnění nadlidského díla osvobození a trpělivého vychovávání izraelského lidu.

Posledních 40 let Mojžíšova života je charakterizováno nespočetnými událostmi vysvobozování lidu z Egypta a jeho provázení na cestě k novému zaslíbenému domovu, zprostředkování daru Zákona, vyučování lidu a trpělivě obětavého přimlouvání se u Boha za svůj národ, který stále znovu upadá do neposlušnosti, nevěrnosti a neochoty porozumět Božímu plánu a poslání.

Nadšený bojovník za spravedlnost

Mojžíš dospívá ve zralého muže na královském dvoře jedné z nejmocnějších a nejkulturnějších říší starověku. Je adoptivním synem egyptské princezny a jako takovému se mu otevírá životní perspektiva užívání moci a bohatství. Mojžíš však jde jinou cestou. Přiznává se k sounáležitosti se svými zotročenými soukmenovci a nebezpečně odvážným činem se jich veřejně zastává. Zabíjí Egyptána, který tluče jednoho z izraelských otroků. Nejen že je za tento radikální čin zastání se práva slabšího pronásledován ze strany Egyptanů, ale co je pro něj bolestnější, je nepochopen a odmítnut též svými vlastními lidmi, kterým chtěl přeci pomoci. Mojžíš jedná v této situaci opět impulzivně a utíká do úkrytu pouště. Mistrnou vypravěčskou stručností zde máme charakteristiku člověka, který má hluboký smysl pro spravedlnost, který je však zároveň vznětlivý a netrpělivý.

Mojžíš se zřiká pohodlí, jistoty, moci a bohatství a přiznává se veřejně k lidem, kteří jsou krutě ponižovanými a vykořisťovanými otroky. Sestupuje ve svém hlubokém smyslu pro pravdu a spravedlnost ze špičkového společenského postavení na nejnižší úroveň zotročených lidských ubožáků, pohrdaného odpadu společnosti. Jeho vášnivý zápal pro spravedlnost a pravdu se i v jeho pozdějším životě stále znovu dostává ke slovu. Na druhé straně je však Mojžíš zároveň impulzivním, netrpělivým mladým mužem. Chybí mu ještě životní moudrost, uvážlivost a mírnost. Právě tyto nedostatky budoucího zachránce Božího lidu jsou po celých následujících 40 let léčeny v tichosti a samotě pouště.

**Nahoře: Fantazijní podoba Mojžíše s Desaterem (Ph. de Champagne)
Dole: Mojžíš se zastává Jitrových dcer (Nicolas Poussin).**